मणिवैदूर्य्यचित्रास्ताः कार्त्तस्वरविभूषिताः। सर्व्वर्त्तुकुसुमाकीर्णाः सर्व्वगन्धाधिवासिताः।
यदुसिंहाः शुभैर्ज्जुष्टाः शकुनैः स्वर्गवासिभिः।
इति श्रीमहाभारते खिलेषु हरिवंशे विष्णुपर्व्वणि भानुमतीहरणे सप्तचत्वारिंशदधिकशततोऽध्यायः॥ १४७॥
॥ वैशम्पायन उवाच॥ रेमे बलश्चन्दनपङ्कदिग्धः कादम्बरीपानकलः पृथुश्रीः। रक्तेक्षणो रेवतिमाश्रयित्वा प्रलम्बबाहुः
स्खलितः प्रयातः।
नीलाम्बुदाभे वसने वसानश्चन्द्रांशुगौरो मदिराविलाक्षः। रराज रामोऽम्बुदमध्यमेत्य संपूर्णबिम्बो भगवानिवेन्दुः।
वामैककर्णामलकुण्डलश्रीः स्मेरं मनोज्ञाञ्जकृतावतंसः। तिर्य्यक्कटाक्षं प्रियया मुमोद रामो मुखं चार्व्वभिवीक्षमाणः। ८९८
अथाज्ञया कंसनिकुम्भशत्रोरुदाररूपोऽप्सरसां गणः सः। द्रष्टुं मुदा रेवतिमाजगाम बलालयं स्वर्गसमानमृद्ध्या।
तां रेवतीञ्चाप्यथ वाऽपि रामं सर्व्वा नमस्कृत्य वराङ्गनाश्च। वाद्यानुरूपं ननृतुः सुगाढ्यः समन्ततोऽन्या जगिरे च सम्यक्।
चक्रुस्तथैवाभिनयेन लक्ष्यं यथावदेषां प्रियमर्थयुक्तं। हृद्यानुकूलञ्च बलस्य तस्य तथाज्ञया रेवतराजपुत्र्याः।
चुक्रुर्द्दुरन्याश्च तथैव तासां तद्देशभाषाकृतिवेशयुक्ताः। सहस्रतालं ललितं सलीलं वराङ्गनाः सर्व्वरतावृताङ्ग्यः।
सङ्कर्षणाधीशजनन्दनानि सङ्कीर्त्तयन्त्योऽथ च मङ्गलानि। कंसप्रलम्बादिबधञ्च रम्यं चाणूरघातञ्च तथैव रङ्गे। ८९९
यशोदयाथ प्रथितं यशोऽथ दामोदरत्वञ्च जनार्द्दनस्य। बधं तथाऽरिष्टकधेनुकाभ्यां व्रजे च वासं शकुनीबधञ्च।
यथा च भग्नौ यमलार्ज्जुनौ च सृष्टिं वृकाणामपि कालयुक्तां। स कालियो नागपतिर्ह्रदे च कृष्णेन दान्तश्च यथा दुरात्मा।
शङ्खं ह्रदादुद्धरणञ्च वीर पद्मोत्पलानां मधुसूदनेन। गोवर्द्धनोऽर्थे च गवां धृतोऽभूद्यया च कृष्णेन जनार्द्दनेन।
कुब्जां यथा गन्धकपेषिकाञ्च कुब्जत्वहीनां कृतवांश्च कृष्णः। अवामनं वामनकञ्च चक्रे कृष्णो यथात्मानमजोऽप्यनिन्द्यः।
सौभप्रमाथञ्च हलायुधत्वं बधं परस्याप्यथ देवशत्रोः। गान्धारकन्या वहने नृपाणां रथे तथा योजनमूर्ज्जितानां। ८९९
तथा सुभद्राहरणे जयञ्च युद्धे च बालाहकजम्बुमाले। रत्नप्रवेकञ्च युधाजितैर्यत् समाहृतं शक्रसमक्षमासीत्।
एतानि चान्यानि च चारुरूपा जगुः स्त्रियः प्रीतिकराणि राजन्। सङ्कर्षणाधीशजहर्षणानि चित्राणि चानेककथाश्रयाणि।
कादम्बरीपानमदोत्कटस्तु बलः पृथुश्रीः स चुकुर्द्द रामः। सहस्रतालं मधुरं समञ्च स भार्य्यया रेवतराजपुत्र्या।
तं कूर्द्दमानं मधुसूदनः स दृष्ट्वा महात्मा हर्षान्वितास्ताः। चुकूर्द्द सत्या सहितो महात्मा बलस्य धीमान् हर्षागमार्थं। ९००
समुद्रयात्रार्थमथागतश्च चुकूर्द्द पार्थो नरलोकवीरः। कृष्णेन सार्द्धं मुदितश्चुकूर्द्द सुभद्रया चैव वराङ्गनया। ९००
गदश्च धीमानथ सारणश्च प्रद्युम्नशाम्बौ नृप सात्यकश्च। साचाजितोसूनुरुदारवीर्य्यः स चारुदेष्णश्च सचारुरूपः।
वीरौ कुमारौ निशठोल्मुकौ च रामात्मजौ वीरतमौ चुकूर्द्दतुः। अक्रूरसेनापतिशङ्खवश्च तथाऽपरे भैमकुलप्रधानाः।
तद्यानपात्रं ववृधे तदानीं कृष्णप्रभावेण जनेशपुत्र। आपूर्णमापूर्णमुदारकीर्त्ते चुकूर्द्दयद्भिर्नृपभैममुख्यैः।
तैराप्रसक्तैरतिकूर्द्दमानैर्यदुप्रवीरैरमरप्रकाशैः। हर्षान्वितं वीर जगत्तथाऽभूच्छ्रेमुश्च पापानि नरेन्द्रसूनोः।
देवातिथिस्तत्र च नारदोऽथ विप्रः प्रियार्थं मधुकैटभशत्रोः। चुकूर्द्द मध्ये यदुसत्तमानां जटाकलापागलितैकदेशः। ९०५
रासप्रणेता धुरि राजपुत्र स एव तत्राभवदप्रमेयः। मध्यञ्च गत्वा स चुकूर्द्द भूयो हेलाविकारैः सविडम्बिताङ्गैः।
स सत्यभामामथ केशवञ्च पार्थं सुभद्राञ्च बलञ्च देवं। देवीं तथा रेवतराजपुत्रीं सन्दृश्य सन्दृश्य जहास धीमान्।
तां हासयामास स धैर्य्ययुक्तास्तैरुपायैः परिहासशीलः। चेष्टानुकारैर्हसितानुकारैर्लीलानुकारैरपरैश्च धीमान्।

* तस्ततः